

JELEN

JELEN

Na jaře se vrací
od podzima listí,
mraky místo ptáků
krouží nad závistí.
Kdyby jsi se někdy
ke mně chtěla vrátit,
nesměla bys, lásko,
moje srdce ztratit.

**Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.
HEJ!**

Voda teče k moři,
po kamenech skáče,
jednou hráze boří,
jindy tiše pláče.
Někdy mám ten pocit,
i když roky plynou,
že vidím tvůj odraz
dole pod hladinou.

REFRÉN

Na jaře se vrací
listí od podzima,
čas se někam ztrácí,
brzo bude zima.
Svět přikryje ticho,
tečka za příběhem,
kdo pozná, čí kosti,
zapadaly sněhem.

REFRÉN

REFRÉN